

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-86(3)/14/JN

Warszawa, 11 grudnia 2014 r.

DECYZJA DIH-1/ 85 /2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Moniki Marciniuk-Grochali, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Zakład Piekarniczo-Cukierniczy Piekarnia Korczew Monika Marciniuk-Grochala w Korczewie od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie nr PO.228.JH.173.2014.KP z dnia 4 listopada 2014 r. (nr akt sprawy: DS.8361.196.2014), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwunastu partii artykułów rolno-spożywczych, oferowanych do sprzedaży bez opakowań (luzem), nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na niewłaściwe oznakowanie, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 23-25 września 2014 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie – zwanego dalej również „Mazowieckim WIIH” – w sklepie spożywczym w Siedlcach przy ul. Księcia Józefa Poniatowskiego 22 lok. 24, należącym do przedsiębiorcy Moniki Marciniuk-Grochali, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Zakład Piekarniczo-Cukierniczy Piekarnia Korczew Monika Marciniuk-Grochala w Korczewie - zwanej dalej również „stroną” – zakwestionowano sposób oznakowania dwunastu partii artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań (luzem) wyprodukowanych przez stronę o łącznej wartości 39,92 zł, tj.:

- trzech partii wyrobów cukierniczych, zwanych dalej „wyrobami cukierniczymi”, o wartości 25,82 zł, tj.:
- Rolada w ilości 0,6 kg, w cenie 16,80 zł/kg, o wartości 10,08 zł,
- Bajaderka w ilości 1 kg, w cenie 6,99 zł/kg, o wartości 6,99 zł,

- Mini pączki w ilości 0,7 kg, w cenie 12,50 zł/kg, o wartości 8,75 zł, z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży, na wywieszkach dotyczących tych produktów lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom, informacji dotyczących nazwy lub imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników, co stanowiło naruszenie § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 774), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”;
- dziewięciu partii pieczywa, zwanych dalej „pieczywem”, o wartości 14,10 zł, tj.:
 - Bułka wrocławska w ilości 1 sztuki, w cenie 1,90 zł/szt., o wartości 1,90 zł,
 - Bułka maślana w ilości 1 sztuki, w cenie 0,90 zł/szt., o wartości 0,90 zł,
 - Chałka w ilości 1 sztuki, w cenie 1,90 zł/szt., o wartości 1,90 zł,
 - Drożdżówka w ilości 1 sztuki, w cenie 1,80 zł/szt., o wartości 1,80 zł,
 - Paluch w ilości 3 sztuk, w cenie 0,70 zł/szt., o wartości 2,10 zł,
 - Paluch z ziarnem w ilości 3 sztuk, w cenie 0,60 zł/szt., o wartości 1,80 zł,
 - Bułka grahamka w ilości 1 sztuki, w cenie 0,70 zł/szt., o wartości 0,70 zł,
 - Bułka razowa-dyńka w ilości 4 sztuk, w cenie 0,50 zł/szt., o wartości 2,00 zł,
 - Bułka razowa-słonecznik w ilości 2 sztuk, w cenie 0,50 zł/szt., o wartości 1,00 zł
 z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży, na wywieszkach dotyczących ww. pieczywa lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom, informacji dotyczących nazwy lub imienia i nazwiska producenta, wykazu składników oraz masy jednostkowej pieczywa, co stanowiło naruszenie § 17 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 5 lit. a) oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych.

Informacje dotyczące nazwy producenta, wykazu składników oraz masy jednostkowej (w przypadku pieczywa), zgodnie z oświadczeniem sprzedawcy udzielane były konsumentowi na życzenie. Dokumentacja zawierająca ww. informacje przechowywana była przez personel sklepu pod ladą, w miejscu niewidocznym dla konsumenta.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 25 września 2014 r. (nr akt: DS.8361.196.2014) a szczegółowe dane dotyczące zakwestionowanych produktów - w załączniku nr 1 do tego protokołu oraz na wydrukach zdjęć przedstawiających sposób ich oznakowania w miejscu sprzedaży, stanowiących załącznik nr 2 do tego protokołu.

W związku z powyższym, pismem z dnia 24 września 2014 r. Mazowiecki WIIH zobowiązał stronę do przekazania informacji na temat wielkości obrotów za ubiegły rok.

Pismem z dnia 10 października 2014 r., Mazowiecki WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu dwunastu ww. partii artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej, z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie. Jednocześnie strona została ponownie zobowiązana do przekazania informacji o wielkości obrotów uzyskanych za rok 2013, a także poinformowana o prawie do

wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z dnia 17 października 2014 r. poinformowała, że stwierdzone braki w oznakowaniu zostały usunięte. Jednocześnie strona, powołując się na trudną sytuację ekonomiczną w branży piekarniczej, niską szkodliwość i małą skalę ujawnionych uchybień, zwróciła się z prośbą o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Tym samym pismem strona przekazała żądane informacje dotyczące wielkości obrotu za rok 2013 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr PO.228.JH.173.2014.KP z dnia 4 listopada 2014 r. (nr akt sprawy: DS.8361.196.2014) Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) za wprowadzenie do obrotu ww. dwunastu partii artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej, z uwagi na niewłaściwe oznakowanie.

Pismem z dnia 13 listopada 2014 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o umorzenie kary. W odwołaniu strona podniosła, iż nałożona na nią kara pieniężna jest wysoka w stosunku do możliwości kontrolowanego punktu oraz w obliczu trudnej sytuacji ekonomicznej branży piekarniczej, kosztów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, zwłaszcza małej firmy, niskiej szkodliwości i małej skali ujawnionych uchybień. Ponadto strona podkreśliła, że prowadząc małą firmę, ze względów ekonomicznych, jedna osoba występuje w roli kilku specjalistów z różnych dziedzin. Zwróciła dodatkowo uwagę, że wszelkie stwierdzone braki w oznakowaniu towarów zostały usunięte.

Pismem z dnia 26 listopada 2014 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował ww. przedsiębiorcę, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 z późn. zm.) – zwane dalej „rozporządzeniem 178/2002”- stanowi w art. 17 ust. 1, że podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z

wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ww. ustawy jest jednym z elementów jakości handlowej.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Wymagania dotyczące sposobu oznakowania środków spożywczych oferowanych bez opakowań (luzem) zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 tego rozporządzenia stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się informację o imieniu i nazwisku lub nazwie producenta oraz wykaz składników. W przypadku pieczywa, zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 5 lit. a) ww. rozporządzenia, dodatkowo podaje się masę jednostkową. W myśl § 17 ust. 2 tego samego rozporządzenia, informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Pojęcie „wprowadzania do obrotu” w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej oraz art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002 oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Na mocy art. 40a ust. 4 tej ustawy, kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 ww. ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej, należącej do przedsiębiorcy Moniki Marciniuk-Grochali, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Zakład Piekarniczo-Cukierniczy Piekarnia Korczew Monika Marciniuk-Grochala w Korczewie, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu:

- trzy partie wyrobów cukierniczych, oferowanych do sprzedaży bez opakowań, nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży (na wywieszkach dotyczących tych wyrobów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom) informacji dotyczących nazwy lub imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników,
- dziewięć partii pieczywa, oferowane do sprzedaży bez opakowań, nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 5 lit. a) oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży (na wywieszkach dotyczących tego pieczywa lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom) informacji dotyczących nazwy lub imienia i nazwiska producenta, wykazu składników i masy jednostkowej.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy Monice Marciniuk-Grochali, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Zakład Piekarniczo-Cukierniczy Piekarnia Korczew Monika Marciniuk-Grochala w Korczewie, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalenia kontroli odnoszące się do braku oznaczeń dwunastu ww. partii artykułów rolno-spożywczych wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, a więc były podstawą do wymierzenia kary określonej w tym przepisie.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, wniosła natomiast o umorzenie nałożonej na nią kary pieniężnej, wskazując przy tym, że stwierdzone w trakcie kontroli uchybienia zostały usunięte. W odwołaniu strona podniosła, iż nałożona na nią kara pieniężna jest wysoka w obliczu trudnej sytuacji ekonomicznej branży piekarniczej, kosztów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, zwłaszcza małej firmy, niskiej szkodliwości i małej skali ujawnionych uchybień oraz w stosunku do możliwości kontrolowanego sklepu. Ponadto strona podkreśliła, że prowadząc małą firmę, ze względów ekonomicznych, jedna osoba występuje w roli kilku specjalistów z różnych dziedzin.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10).

Odpowiedzialność określona w tych przepisach ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest tylko fakt wprowadzenia do obrotu produktów o niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 maja 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

Wysokość kary nie może przekraczać pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie może być jednak niższa niż 500 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary należy uwzględnić przesłanki określone w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, takie jak stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Jak wynika z powyższego usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, na co wskazuje strona w odwołaniu, nie stanowi przesłanki do zmniejszenia wymiaru kary.

Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu trzech ww. partii wyrobów cukierniczych oraz dziewięciu ww. partii pieczywa o niewłaściwej jakości handlowej, a więc zróżnicowanego asortymentu tych artykułów rolno-spożywczych, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że brak w miejscu sprzedaży tych produktów, wykazu składników, nazwy lub imienia i nazwiska producenta a w przypadku pieczywa dodatkowo masy jednostkowej, naruszył w sposób istotny interesy i prawa konsumentów, gdyż uniemożliwił im dokonanie właściwego wyboru, zgodnego z ich oczekiwaniami.

Oceniając stopień zawinienia, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który przy wprowadzaniu towarów do obrotu powinien dochować należytej staranności, aby towary były prawidłowo oznakowane. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że przedsiębiorca, jako profesjonalista działający na rynku spożywczym od ponad 14 lat ma obowiązek znać przepisy w powyższym zakresie. W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Obowiązek zapewnienia zgodności artykułów rolno-spożywczych z wymogami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym, także na etapie handlu detalicznego. Podnoszone w odwołaniu na uzasadnienie zgłaszanych zarzutów okoliczności, że jedna osoba występuje w roli kilku specjalistów z różnych dziedzin oraz że stwierdzone w miejscu sprzedaży ww. artykułów rolno-spożywczych oferowanych luzem nieprawidłowości zostały usunięte nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do wyłączenia jej z kręgu podmiotów wskazanych w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlegających karze w razie wprowadzenia do obrotu produktów niespełniających wymagań jakości handlowej. Organ drugiej instancji podkreśla, że to podmioty działające na rynku spożywczym decydują o organizacji pracy w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą i za to odpowiadają

oraz że organizacja ta nie może odbywać się ze szkodą dla konsumenta i w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

W kwestii zakresu naruszenia organ pierwszej instancji słusznie zauważył, że brak w miejscu sprzedaży, na wywieszkach dotyczących ww. artykułów rolno-spożywczych lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, wykazu składników, danych identyfikujących producenta i masy jednostkowej, narusza przepisy w zakresie znakowania środków spożywczych. Przepisy te są istotne z punktu widzenia właściwości produktu, w tym w zakresie składników alergicznych innych niż pochodzące z ziaren zbóż (np. soi, mleka czy jaj jeśli zostały dodane do pieczywa) i interesów konsumentów. Ich nieprzestrzeganie ogranicza prawo konsumenta do wyboru produktu według jego preferencji i potrzeb.

Oceniając, na podstawie zgromadzonej dokumentacji, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, organ pierwszej instancji zauważył, że kontrolowany przedsiębiorca nie był wcześniej karany przez Inspekcję Handlową z powodu podobnych nieprawidłowości.

Wielkość obrotów w poprzednim roku obrotowym, zgodnie z pismem strony z dnia 17 października 2014 r., wyniosła [...] zł.

Podsumowując powyższe, Prezes UOKiK stwierdził, że sposób ustalania wysokości kary pieniężnej był zgodny z kryteriami zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej i znajdował uzasadnienie w zebranym materiale dowodowym.

Kara pieniężna wynikająca z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w rozpatrywanym przypadku mogła wynieść do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych ww. dwunastu partii artykułów rolno-spożywczych o wartości 39,92 zł, tj. maksymalnie 199,6 zł (5 x 39,92 zł); jednak zgodnie z dyspozycją ww. przepisu kara nie mogła być niższa niż 500 zł. W związku z tym Prezes UOKiK uznał, że organ pierwszej instancji wymierzając stronie karę w wysokości 500 zł działał na podstawie obowiązującego prawa i prawidłowo wypełnił dyspozycję art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. Minimalna a jednocześnie w tym przypadku maksymalna wysokość wymierzonej kary była adekwatna do wagi stwierdzonych nieprawidłowości oraz skali działalności ukaranego podmiotu, a przy tym w ocenie organu drugiej instancji spełni swój skutek prewencyjny i skłoni stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, szczególnie w zakresie prawidłowego oznakowania przedmiotowych produktów.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę można wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.).

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
WICEPREZES

Dorota Karczewska

1. Monika Marciniuk-Grochala
prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą
„Zakład Piekarniczo-Cukierniczy Piekarnia Korczew Monika Marciniuk-Grochala”
ul. Ks. Stanisława Brzóska 16
08-108 Korczew
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a